

og den sædelige Morals Skyld er det blevet en absolut Nødvendighed, at den borlige Øvrighed tager Haand i Hanke dermed. Nu har det i Tidens Løb været ordnet saaledes, at denne borgerlige Indgriben, denne borgerlige Konfirmation af Ægteskabets Indgaaelse, har været overladt til den kirkelige Øvrighed, og det er jo sikkert nok, at dette har medført Begrebsforvirring, idet den gejstlige Embedsmand foretager baade den borgerlige Akt og den kirkelige Ceremoni under et ved Ægteskabets Indgaaelse. Det er disse Begreber, der nu skulle redes ud fra hverandre, og jeg hilser derfor med Glæde, at Lovforslaget affattes saaledes, at de blive skilte ad, og at enhver kan forstå, at det, Staten forlanger, er en borgerlig Sanktion af den Ægteforbindelse, som de to Parter ønske at indgaa, thi det virkelige Ægteskab sluttes ikke af andre Mennesker, det sluttes af de to paagældende selv.

Naar jeg altsaa hilser Lovforslaget med Glæde og hilser det med en saadan Glæde, at jeg vilde være glad ved det, selv om det skulde gennemføres Ord for Ord, som det nu foreligger, saa er dermed ingenlunde sagt, at der i dette Lovforslag intet er, som jeg kunde ønske ændret, thi der er ikke saa lidt. Men da baade den første og den anden Taler i Gaar kom ind paa disse Punkter, saa skal jeg forbigaa de Ting, som disse to Herrer omtalte, thi jeg mener ikke, det er nødvendigt at staa her og komme med en hel Del Gentagelser. Hvad jeg derfor ønsker at sige, er Ting, som jeg ikke har hørt sagt før, og som jeg mener, der var Grund til at tage under Overvejelse i det Udvalg, som jeg venter vil blive nedsat.

Naar jeg altsaa nu vender mig til Lovforslaget, er det første Afsnit altsaa det, der handler om Betingelserne for Indgaaelse af Ægteskab. Der støder jeg allerede lige i Begyndelsen paa et Punkt, som jeg for mit Vedkommende kunde ønske ændret. Vi ere jo af den Formening, at et Ægteskab bør være grundigt overvejet, før det indgaaes, og dersom Parterne ikke have gjort det, er i hvert Fald en af de Betingelser ikke til Stede, som burde og skulde være til Stede, naar Ægteskabet skal kunne være lykkeligt. Men før at de to Parter grundigt skulde have overvejet og betænkt, hvad de gøre, før de foretage denne den mest betydningsfulde Handling i hele deres Liv, mener jeg, det er nødvendigt, at de ere komne til Skelsaar og Alder. Men det staar rigtignok for mig saaledes, at det neppe kan siges at være Tilfældet efter

Lovforslaget. Jeg kan ikke se, at jeg har en moden Kvinde for mig, naar jeg staar over for en Tøs paa 16 Aar (Munterhed). Ja, der er nogle af de Herrer, der le, men naar man staar over for et Pigebarn paa 16 Aar, tror jeg ikke, man i ret mange Tilfælde kan sige, at man staar over for en moden Kvinde, selv om Modenheden ikke fremtræder lige stærkt hos alle i samme Alder. Jeg ved nok, det er den bestaaende Regel, og det er jo ikke saaledes at komme bort fra bestaaende Regler. Men det staar dog for mig saaledes, at naar vi komme ind paa helt ny Regler for Ægteskabs Indgaaelse, kunde det ogsaa nok lade sig gøre at opkaste det Spørgsmaal, om den hidtil gældende Aldersgrænse er den Rette, og det tror jeg for mit Vedkommende ingenlunde. Jeg mener, at vi gik ikke Kvinderne for nær, naar vi satte Aldersgrænsen for dem 2 Aar op, saaledes at Aldersgrænsen for Manden blev som nu 20 Aar, men for Kvinden 18 Aar. At Kvinden er lidt før moden end Manden, indrømmer jeg, men at hun skulde være moden 4 Aar før, faar intet Menneske mig til at tro. Jeg vil derfor henstille til det eventuelle Udvalg, om der ikke var Grund til at sætte Aldersgrænsen for Kvinden et Par Aar i Vejret, saaledes at Aldersgrænsen blev 20 og 18 Aar i Stedet for som nu 20 og 16 Aar, især da vi jo bibeholde den nugældende Bestemmelse — det viser jo sidste Stykke af § 1 — om, at der kan gives Bevilling til at indtræde i Ægteskab før den i Loven fastsatte Alder. Jeg tror ikke, at nogen vil komme til at lide derunder, men det er muligt, at det kunde blive til Gavn for mange, naar det dog skulde en lille Smule Omstændigheder til, for at en Kvinde kunde faa Lov til at indtræde i Ægteskab, før hun er 18 Aar.

Jeg nævnedes før, at jeg ikke skulde komme ind paa, hvad des ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Høgsbro) har sagt, og det skal jeg derfor heller ikke. Jeg skal kun give ham min fulde Tilslutning til hans Udtalelser om, at Fader og Moder eller rettere Mand og Kvinde skulde være ligestillede med Hensyn til Samtykke til Børnienes Ægteskab, thi jeg mener, at det er en Ret, der tilkommer Moderen at være ligestillet med Manden i saa Henseende.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa det første Afsnit, men gaa over til det andet Afsnit, som handler om, hvem der skal fuldbyrde Ægteskabet. Det siges der, at det for Kjøbenhavns Vedkommende skal